

CINQUÈ.- Reconèixer l'actitud, valentia i el comportament cívic i pacífic de més de 2 milions de persones que aquest diumenge es van expressar a les urnes, tot i l'estat de terror que va voler imposar l'Estat espanyol, i als qui se'ls va usurpar el vot ja dipositat dins d'urnes requisades.

SISÈ.- Demanar la mediació i el suport de les institucions europees i de la comunitat internacional.

SETÈ.- Deixar constància que els municipis catalans i els seus càrrecs electes estaran al costat d'allò que decideixin les institucions catalanes, Govern català i Parlament de Catalunya.

INTERVENCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL D'ESQUERRA REPUBLICANA (ERC-AM)

Sr. Joan Plana.- Abans d'entrar en la intervenció pròpia de la moció posar sobre la taula dues qüestions d'ordre.

La primera és que és habitual, en aquest tipus de plens, en què el que es fa no és tan aprovat projectes de caire municipal que formen part de l'activitat de la institució sinó que, el que es fa és fer una declaració institucional determinada. Una tradició que tenia, almenys aquesta casa, pel que recordo abans de ser regidor com es va fer en plens com en el que es va defensar el model d'escola catalana era que els regidors renunciàvem a la retribució per tal de reforçar el missatge que volíem transmetre. Aquesta qüestió es va plantejar però sembla que alguns grups no hi varen estar massa d'acord. Tot i que si al final s'ha decidit fer decaure aquest punt, ho respectem. Però sí que volem dir que, per part del nostre grup, hem decidit que les retribucions d'aquest Ple, les cedirem a la caixa de solidaritat que han habilitat Òmnium i ANC per ajudar a les víctimes de la repressió de l'estat espanyol.

En segon lloc, voldria fer una pregunta en relació amb el format del Ple. Fa un parell d'hores hem rebut una contraproposta del grup municipal del Partit Socialista en què presentaven una moció alternativa. Simplement era per concretar si era una esmena a la

Comissaria i al Parc de Bombers de Roses en el sentit institucional d'agrair al cos, la feina que varen fer aquell dia.

A l'altra banda, vàrem trobar un estat, representat a Catalunya pel senyor Enric Millo, que va actuar desacomplexadament com una potència ocupant; exercint l'ús de la força en defensa dels seus interessos i no en el dels seus ciutadans, fent-ho a més a més de forma injustificada, innecessària i manifestament desproporcionada, emprant per a aquesta menyspreable feina un autèntic exèrcit d'ocupació que, al crit de 'A por ellos' va desembarcar fa uns dies al nostre país. Unes tropes que, tal com demana el punt tercer de la moció que avui debatem, creiem que per decència, dignitat i justícia no poden seguir ni un dia més a Catalunya.

Malgrat tot, aquell 1 d'octubre serà recordat com un autèntic exemple de mobilització democràtica, d'empoderament col·lectiu i de resistència pacífica. Per aquest motiu, tal com diu el punt cinc, cal donar les gràcies. Gràcies als milions de persones que varen anar a votar. Gràcies a la gent que va participar en la logística que va fer possible desplegar milers d'urnes pel territori. Gràcies als alcaldes que varen donar la cara, i aquí també volem fer extensiva l'agraïment a l'alcaldeessa de Roses que va permetre que Roses estigues aquell dia al costat de la democràcia. Gràcies, també, a tota la gent que va estar a les meses electorals malgrat el perill i aquí també, volem viure, en primera persona com al llarg dels sis col·legis de Roses, tota la gent que hi havia a les meses va aguantar malgrat les imatges que arribaven d'arreu del país que feien que poguessin tenir, de forma molt humana, por del que pogués passar al llarg de la jornada. Gràcies, també, als centenars de persones que varen defensar els col·legis amb els seus propis cossos.

Gràcies perquè aquest país no els estarà mai prou agraït per aquest exemple de compromís democràtic que ens ha portat a ser un exemple per tot el món. Un món el qual una vegada més a la nostra història demanem, a través del punt sis, que es conjuri per defensar drets fonamentals. No demanem a cap país del món ni a cap instància internacional que es posicioni sobre la independència. Això, els correspon als catalans decidir-ho. El que sí els demanem és que ens ajudin a fer allò que tots els grups del Parlament europeu, que la majoria d'estat de la unió i que, fins i tot el departament d'estat dels Estats Units ens ha demanat que fem; allò que des de Catalunya, fervorosament

trista. És molt trist escoltar, i ho he escoltat a Roses, després del dia 1 'aquest país ja és nostre'. No ens equivoquem. Aquest país és de tots.

Aquesta moció que es presenta necessita un reajustament. Si el que, de veritat, es vol expressar és la condemna per les actuacions per l'abús de la força.

INTERVENCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA

Sr. Manel Escobar.- Radicalment no a aquesta moció, condemna o com la vulguin anomenar. Des de l'any 1999 que sóc regidor d'aquest Ajuntament, no havia viscut mai aquest clima en què avui ens trobem per presentar aquesta condemna, com vostès diuen, declaració institucional o declaració de suport a no sé què. Un suport a algú que, un dia, va dir a Catalunya hi havia d'haver un referèndum – que és il·legal i inconstitucional.

Hi ha moltes empreses que a Catalunya li volen donar les gràcies. De les vuit més importants que hi ha a l'IBEX 35, set ja han sortit de Catalunya. Els recordo quines són: La Caixa, Banc Sabadell, Gas Natural, Avertis, Freixenet, Codorniu, Agbar... Però això no acaba aquí. Empreses de la província de Girona molt importants també han sortit. Déu n'hi do, si es consideren orgullosos d'això.

El Partit Popular, ja ho hem dit clarament i no ens tallem. És evident que nosaltres estem en contra de qualsevol tipus de violència però aquesta resulta que no només és policial com vostès diuen. A nosaltres no ens agrada això que vostès en diuen repressió. Anar en contra del sistema, de la llei i de l'estat de dret també és un tipus de violència al qual, el govern de la Generalitat, ha cobert d'aquesta manera.

L'adoctrinament que avui en dia es viu a segons quines classes de nens a Catalunya també és violència. També és violència que la filla del delegat del govern, una nena de vint anys, quan va sortir al carrer es va trobar el seu cotxe rebentat i destrossat. La violència és tota i s'ha de jutjar tota, no només la que a vostès els interessa. Un referèndum il·legal i inconstitucional. L'alcaldeessa és l'alcaldeessa de tots: dels constitucionalistes, els que els agrada més o menys; dels independentistes i els que són

